मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।इन्द्रः। गायत्री, १०-१२ विराट्।

प्र व इन्द्रीय मार्द्नं हर्यश्वाय गायत।सखीयः सोमुपान्ने॥ ७.०३१.०१

सखायः- सुहृदः। वः- यूयम्। सोमपान्ने- रसानुभवकराय। हर्यश्वाय- प्राणतुरगसम्पन्नाय। इन्द्राय- परमेश्वराय। मादनम्- हर्षकरं साम। प्र- प्रकर्षेण। गायत- कीर्तयत ॥१॥

शंसेदुक्थं सुदानेव उत द्युक्षं यथा नरः। चकृमा सत्यरिधसे॥ ७.०३१.०२

यथा । सत्यराधसे- सत्यसंसिद्धये । नरः- मनुष्या वयम् । चकृम- स्तुतिं कुर्मः । तथा । सुदानवे-सुदात्रे । द्युक्षम्- दिव्यम् । उक्थम्- मन्त्रम् । शंस- ब्रूहि ॥२॥

त्वं ने इन्द्र वाज्ययुस्त्वं गुव्युः श्रीतकतो।त्वं हिरण्ययुर्वेसो॥ ७.०३१.०३

वसो- शरण्य । इन्द्र । शतकतो- अनन्तप्रज्ञ । त्वम् । नः- अस्माकम् । गव्युः- गोकामः । वाजयुः-अन्नकामः । हिरण्ययुः- सुवर्णकामः ॥३॥

व्यमिन्द्र त्वायवोऽभि प्र णौनुमो वृषन्। विद्धी त्वर्रस्य नौ वसो॥ ७.०३१.०४

इन्द्र । वयम् । त्वायवः - त्वत्कामाः । वृषन् - वर्षक । अभि प्र णोनुमः - वन्दामहे । वसो - शरण्य । नः - अस्माकम् । अस्य - एतत् स्तोत्रम् । विद्धि - बुद्धचस्व ॥४॥

मा नो निदे च वक्तवेऽर्यो रन्धीररायो।त्वे अपि क्रतुर्ममे॥ ७.०३१.०५

नः- अस्मान्। निदे वक्तवे- निन्दकाय। अराव्णे- अदात्रे। अर्यः- आर्यशीलः सन्। मा कार्षीः। अपि- अपि च। त्वे- त्विय। मम- मे। क्रतुः- प्रज्ञा अस्ति॥५॥

त्वं वर्मीसि सुप्रर्थः पुरोयोधर्श्च वृत्रहन्। त्वया प्रति बुवे युजा॥ ७.०३१.०६

वृत्रहन्- आवरणबाधक । त्वम् । वर्म- कवचम् । असि- भवसि । सप्रथः- पृथुः । पुरोयोधः-अस्माकं पुरतोऽस्मदर्थं शत्रुभिर्योद्धा । त्वया युजा- त्वद्योगेन । प्रति ब्रुवे- शत्रून् प्रतिवदामि ॥६॥

WEBOLIM

महाँ उतासि यस्य तेऽनुं स्वधावरी सहैः।मुम्नाते इन्द्र रोद्सी॥ ७.०३१.०७

उत- अपि च । इन्द्र । महान्- महात्मा । असि- भवसि । यस्य । ते- तव । सहः- बलम् । रोदसी-द्यावापृथिव्यो । स्वधावरी- अन्नवत्यो । अनु मम्नाते- अनुमन्येते ॥७ ॥

तं त्वा मुरुत्वेती परि भुवद्वाणी स्यावेरी। नक्षमाणा सह द्युभिः॥ ७.०३१.०८

तम्- तादृशम्। त्वा- त्वाम्। मरुत्वती- प्राणबलसम्पन्ना। सयावरी- सहगन्त्री। वाणी- वाक्। द्युभिः- दीप्तिभिः। सह। नक्षमाणा- व्यापनशीला। परि- परितः। भुवत्- भवतु॥८॥

ऊर्ध्वास्तर्त्वान्विन्द्वो भुवन्द्स्ममुप् द्ववि।सं ते नमन्त कृष्ट्यः॥ ७.०३१.०९

दस्मम्- दर्शनीयम्। त्वा- भवन्तम्। द्यवि- चित्ताकाशे। अर्ध्वासः- उत्कृष्टाः। इन्दवः-हृदयस्पर्शिनो रसाः। अनु भुवन्- अनुभवन्तु। कृष्टयः- प्रजाः। ते- त्वाम्। सं नमन्त- सम्यक् प्रणमन्ति॥९॥

प्र वो महे महिवृधे भरध्वं प्रचेतसे प्र सुमतिं कृणुध्वम्।

विद्याः पूर्वीः प्र चरा चर्षणिप्राः॥ ७.०३१.१०

वः- यूयम्। महे- महते। महिवृधे- महतां वर्धयित्रे। प्रचेतसे- प्रकर्षचेतनाय। प्र भरध्वम्-धारयत। सुमितम्- शोभनबुद्धिम्। प्र- प्रकर्षेण। कृणुध्वम्- कुरुत। चर्षणिप्राः- प्रजापूरकः सन्। पूर्वीः विशः- सनातनधर्मस्थाः प्रजाः। प्र चर- अभिगच्छ॥१०॥

उरुव्यचेसे महिने सुवृक्तिमिन्द्रीय बह्म जनयन्त विप्राः।

तस्य व्रतानि न मिनन्ति धीराः॥ ७.०३१.११

धीराः- धारणाकुशलाः। उरुव्यचसे- विस्तीर्णाय। महिने- महात्मने। इन्द्राय- परमेश्वराय। सुवृक्तिं ब्रह्म- सुष्ठु उक्तं मन्त्रम्। विप्राः- मेधाविनः। जनयन्त- ससृजुः। तस्य। व्रतानि-नियतीर्धर्मान्वा। धीराः- धारणाकुशलाः। न। मिनन्ति- हिंसन्ति ॥११॥

WEBOLIM

इन्द्रं वाणीरनुत्तमन्युमेव स्त्रा राजानं दिधरे सर्हध्यै। हर्यश्वाय बर्हया समापीन्॥ ७.०३१.१२ अनुत्तमन्युम्- अबाधितकोधम्। एव। सत्रा- सह। राजानम्- स्वामिनम्। इन्द्रम्। वाणीः- वाचः। सहध्यै- सहनशीलप्राप्त्यर्थम्। दिधरे। हर्यश्वाय- प्राणाश्वायेन्द्राय। आपीन्- बन्धृन्। सम्-सम्यक्। बर्हय-उत्साहय॥१२॥

WEBOLIM